

Відгук на прочитану книгу

«Голосно, тихо, пошепки» Андрія Лесіва та Романи Романишин

(творча майстерня «Аграфка»).

Одного разу на полиці моєю увагу привернула яскрава книжка, яка переливалась теплим лимонним, синім та помаранчевим кольорами. Мені чомусь зразу здалось що вона незвичайна(тобто не така, як всі). Що ж , так і сталося , вона виявилась напрочуд дивною і надзвичайно цікавою. Це була книга «Голосно, тихо, пошепки» Андрія Лесіва та Романи Романишин (творча майстерня «Аграфка»).

Пізнавальна книжка-картинка про слух, звук і тишу, про голос і мовчання, про звуки, які ми чуємо і яких не чуємо. Про те, як важливо слухати і чути один одного. Книжка поділена на «гучну» і «тиху» частини. Перша частина насичена різними кольорами й елементами. Друга є певною мірою філософською, бо тиша – момент, коли ми можемо віднайти і почути себе. Ця книга «звучить» багатьма голосами, яскравими кольорами, цікавими фактами та промовистими візуальними образами. Занурює в світ різних звуків, символічно відтворених на папері, - світ шуму та музики, звуків міста та природи; розповідає про те, який звук найстаріший у Всесвіті, хто має найкращий слух і який музичний твір є найтихішим. Як спілкуються люди, які нечують, і якою важливою в нашому житті є тиша.

«Голосно, тихо, пошепки» починається миттю Великого вибуху, коли спочатку було тихо, а потім стало голосно (є навіть посилення, де можна послухати звук вибуху). На читача чекає зображення будови людського вуха, різні види людських голосів, інформація про найтихіший та найгучніший звук у світі, цікавинки про те, якчують тварини, абетка жестів (дактиль). Цікаво, що сили звуку рок-концерту і дитячого плачу мало чим відрізняються. Наприкінці читач порине у тишу – таку, що можна буде почути, як повзе равлик, шелестить папір чи б'ється серце. Крім того, є герой, який супроводжує читача майже від початку і до кінця книжки. А, отже, є й натяк на історію, яку читачі, якщо захочуть, зможуть для нього вигадати.

Нехай, книга розрахована на аудиторію юних читачів, але , познайомившись з нею ближче, з впевненістю можу сказати, що захоплювати дорослих вона здатна не менше, особливо тих, для кого звук і музика є чимось ключовим у житті. Впевнена , що незабаром ця книга поповнить і мою бібліотеку.

Через свій відгук я хочу подякувати авторам за таку дивовижну книгу. Бажаю їм натхнення у творчості .

Гусева Ганна, студентка філологічного факультету 2 курс 1 група
ПНПУ імені К.Д. Ушинського